

ת"פ 4912/02/23 - מדינת ישראל נגד פרץ נפתלייב

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 4912-02-23 מדינת ישראל נ' נפתלייב
תיק חיצוני: 574801/2022

בפני	כבוד השופט אלכס אחטר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	פרץ נפתלייב

החלטה

בפניי בקשת הנאשם לביטול כתב אישום בהתאם לסעיף 149 (10) **לחוק סדר הדין הפלילי**, [נוסח משולב], תשמ"ב 1982- (להלן: "**החסד"פ**").

כתב האישום והרקע לבקשה:

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בתאריך 2.2.23 המייחס לו עבירות של קשירת קשר לעשות פשע, עבירה לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ועבירת גניבת רכב, עבירה לפי סעיפים 413 ב + 29 (א) לחוק העונשין.
2. כפי הנטען בכתב האישום, בסמוך ולפני תאריך 21.12.22 קשר הנאשם קשר יחד עם מר יוחאי פנחסוב (להלן: "**יוחאי**") ועם אחר לצורך גניבת רכב והעברתו לרשות הפלסטינית בצוואתא. נטען כי ביום 21.22.22 בשעה 21:30 לערך, הגיע לכתובתו של יוחאי אותו אחר, האחר שנשלח לשם על ידי הנאשם, לאחר שהנאשם קיבל את הכתובת במסרון מיוחאי. האחר נכנס לרכב, הניעו ונסע משם לצומת בית ליד, כאשר הנאשם הגיע אף הוא לצומת בית ליד, ומשם נסעו האחרונים בעוד הנאשם מוביל את האחר אל שטחי הרשות הפלסטינית שם מסר האחר את הרכב לגורמים לא ידועים.
3. בדיון ההקראה ביום 7.2.23 הסכים ב"כ הנאשם כי כתב האישום יוקרא אולם ביקש לתת תשובה מפורטת לכתב האישום במועד אחר בפני המותב שישמע את התיק, על כן הגיעה הבקשה לפתחי.

טענות הצדדים בתמצית:

4. לטענת ב"כ הנאשם, יש להורות על ביטול כתב האישום מטעמים של הגנת מן הצדק בגין אכיפה בררנית. נטען כי, בהתאם למסכת הראיות שיש למאשימה היה מקום להגיש כתב אישום גם נגד יוחאי וזאת בהסתמך על קיומן של הראיות הבאות:

- ראשית הודאה של יוחאי.
- מסרונים מטלפון הנייד של יוחאי בהן צוין כי יוחאי מכוון את האחר למקום ממנו נגנב הרכב.
- הודעת בעל הרכב שהוא מכיר את יוחאי.
- המסרון שנשלח מהטלפון של יוחאי בזמן שבעל הרכב מתארח בביתו של יוחאי.
- העובדה כי לאחר גניבת הרכב, בעל הרכב מעביר ליוחאי סך של 50,000 ₪ באמתלה כי מדובר בהחזר הלוואה, בניגוד לנאמר ע"י אביו של יוחאי לפיו, לא הייתה כל הלוואה.
- הנתון לפיו כל המעורבים בתיק הם ממעגל החברים של יוחאי אשר עוסק בחשמלאות רכב ובפירוק מערכות איתורן והרכבתן.

5. ב"כ הנאשם טוען כי ככל העולה ממכלול הראיות אין המדובר בתיק של גניבת רכב אלא בתיק של הונאת ביטוח, כאשר המוביל העיקרי בפרשה הוא יוחאי.

6. ב"כ הנאשם טוען כי גם אם התיק כנגד המעורבים האחרים נמצא בשלבי חקירה ולא נסגר, עדיין מדובר באכיפה בררנית שכן הוגש כתב אישום כנגד מרשו בלבד.

7. המשיבה ביקשה לדחות את הבקשה על הסף בתשובתה מיום 3.5.23, מהנימוקים הבאים:

- חומרי החקירה נבחנו על ידי תובע, לרבות טענות בדבר "הונאת ביטוח" שב"כ הנאשם טוען כי מרשו היה מעורב בה יחד עם אחרים.
- לאחר בחינת חומרי החקירה מצא התובע כי יש מקום להגיש כתב אישום נגד הנאשם.
- תיק החקירה נגד האחרים עודנו פתוח וההחלטה בעניינם אמורה להתקבל בקרוב.
- המאשימה מבקשת כי בית המשפט יבחן את מארג הראיות במסגרת דיון ההוכחות וייקבע אם היא נהגה באופן ראוי ושוויוני כלפי כל המעורבים בתיק.

8. ביום 4.5.23 הגישו הצדדים הודעה משותפת לפיה, ביקשו מבית המשפט להכריע בטענה המקדמית עוד

בטרם תחילת שמיעת הראיות והסכימו כי תיק החקירה יוגש לעיון בית המשפט.

דין והכרעה:

9. סעיף 149 (10) לחסד"פ מורה כי, ניתן לבטל כתב אישום בנסיבות בהן **"הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית"**.

10. ההלכה קבעה כי טענה בדבר אכיפה בררנית תיבחן בשלושה שלבים: תחילה, בחינת עוצמת הפגם שבהתנהלות המאשימה, לאחר מכן, בחינה האם בקיומו של ההליך הפלילי יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות ולבסוף, בחינת הסעד המידתי הראוי בגין ההפרה (ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ**, החלטה מיום 31/3/05, פורסם בנבו, להלן: **"הלכת בורוביץ"**). עוד נקבע בהלכת בורוביץ כי- **"ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק מהווה ... מהלך קיצוני שבית המשפט אינו נזקק לו אלא במקרים חריגים ביותר. בדרך כלל יידרש הנאשם להראות, שהתקיים קשר סיבתי בין התנהגות הנפסדת של הרשויות לבין הפגיעה בזכויותיו. ..."** (שם, בעמ' 807).

11. עוד נקבע כי גם אם הוכחה התנהלות לא ראויה של המאשימה, היא לא בהכרח תוביל לביטולו של כתב האישום ויש לבדוק אמצעים חלופיים, קיצונים פחות, לריפוי של הפגם, לאחר איזון בין מהות התקלה לבין האינטרס הציבורי הקיים בבירור האישום (בש"פ 9130/07 **מוחמד נאסר נ' מדינת ישראל**, החלטה מיום 1.11.07 פורסם בנבו).

12. בפסיקה נקבע לא אחת כי הנטל להוכיח את הטענה, באשר לקיומו של הפגם בהתנהלות המאשימה, רובץ על הנאשם הטוען להגנה מן הצדק עקב האכיפה הבררנית.

13. כאמור, ב"כ הנאשם טוען כי לנוכח מכלול הראיות הקיימות בתיק כנגד יוחאי, מבלי שהוגש כתב אישום נגדו ונגד שאר המעורבים הידועים למאשימה גם בעבירות אלו וגם בעבירה הנטענת בדבר **"הונאת ביטוח"**, הרי המדובר באכיפה בררנית.

14. סבורני כי לנוכח הצהרת המאשימה בתגובתה לפיה תיק החקירה נגד האחרים עודנו פתוח וכי החלטה בעניינם אמורה להתקבל בזמן הקרוב, מלמדת כי טרם נולד הפגם לו טוען הנאשם שכן בשלב זה טרם התקבלה החלטה וודאית אצל המאשימה האם יוגשו כתבי אישום נגד שאר המעורבים או לאו. איני סבור כי בעצם הגשת כתב אישום תחילה נגד הנאשם ורק לאחר מכן הגשת כתבי אישום נגד האחרים, לאחר מיצוי החקירה, יש בכך אכיפה בררנית.

15. טענת ב"כ הנאשם כי אין המדובר כלל בעבירות של גניבת רכב אלא עבירות של הונאת ביטוח, אשר אין לו

חלק באחרונה כלל, אין מקומה להתברר במסגרת טענה מקדמית של הגנה מן הצדק ואין לצפות ממותב זה בשלב ראשוני, עוד בטרם תשובת הנאשם לכתב האישום, לקבוע מסמרות בטענה, אשר דינה להתברר לאחר בחינת הראיות והעדויות בגמר שלב ההוכחות, במסגרת הכרעת הדין.

16. לא זאת אף זאת, אכיפה בררנית העולה מהטענה המקדמית של הגנה מן הצדק גם לעניין חוסר השוויון הנטען בהגשת כתבי אישום באופן בררני טרם שמיעת העדים, סבורני כי גם בה לא ניתן להכריע שכן גם היא מחייבת בחינת הראיות לגופן. כפי הלכת בורוביץ, יש לעמוד במבחן התלת שלבי ולא די בהצבעה על פגם לכאורי בהתנהלות המאשימה.

17. אכיפה בררנית תתקבל רק לאחר קביעה כי אותם אחרים שנגדם לא הוגש כתב אישום, מהווים "קבוצת שווים", כי כתב האישום נגדם לא הוגש מטעמים פסולים וכי שיש בקיומו של ההליך אך נגד הנאשם משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות אשר לא ניתן לרפא את באמצעים מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתב-האישום. הנה אם כן, ראוי כי טענת האכיפה הבררנית תוכרע במסגרת הכרעת הדין לאחר בחינת הראיות, במועד בו התמונה תתבהר באשר לעובדות הנטענות בכתב האישום ולמשמעות המשפטית הנובעת מהן.

18. יתירה מזאת, עומדת לזכותו של הנאשם לטעון הטענה גם לאחר דיון ההוכחות ולמצער, התשתית הראייתית שהעמיד הנאשם ביחס להתנהלות התביעה יכולה להוות, ככל שלא יוגשו כתבי אישום אחרים, שיקול בגזירת עונשו בהתאם להוראות סעיף 40(א)(9) לחוק העונשין התשל"ז-1977, אם וכאשר הנאשם יורשע בסופו של ההליך, ואולם בעת הזו, לדידי, היא אינה מצדיקה את ביטול כתב האישום.

סוף דבר

19. הטענה המקדמית נדחית.

20. **הצדדים יתייצבו לישיבת הקראה בפני ביום 19.09.2023 שעה 10:30**, ב"כ הנאשם ידאג להתייצבות מרשו.

תיקי החקירה אשר הובאו ללשכתי בהסכמת הצדדים, מוחזרים למאשימה.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ד' סיוון תשפ"ג, 24 מאי 2023, בהעדר הצדדים.

